

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

29. Quis teneatur sacramenta ministrare Imperatori vel Augustæ, vel Regibus & eorum aulicis peste infectis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

30 DE NECES. ET MOD. MINIST.

pastoribus sacramenta per se vel alium ex iustitiae debito ministrare, quia sunt illorum immediati pastores, debent ergo illis immediate ministrare, idque ex iustitiae debito, quia Abbates & Decani idcirco obedientiam, reuerentiam & alias qualidam commoditates à suis respectiue subditis recipiunt.

Dixi (*per se vel alium*) quia satisfaciunt officio, si per idoneum ministrum id prestat.

Dices: Possunt Abbates & Decani ut opera cuiuscunq; sacerdotis idonei in ministrandis sacramentis?

R. Possunt in casu pestis, non ita extra illum, quia Decani regulariter debent ut approbato iuxta nouissimam Constitutionem Concilii (a) Tridentini, licet non Abbates pro suis, de qua re plura dicere non est huius loci.

a. Seff. 25. c. 15

Q V Æ S T I O X X I X.

Quis teneatur sacramenta ministrare Imperatori vel Augusto vel Regibus, & eorum auxiliis peste infectis.

Quæstionis explicatio.

*b. In 4. dis. 18
c. 4. art. 2. §.
Cardinales.* **S**otus (b) dicit se de hac quæstione nihil certi legisse quamvis autem hoc partculatim dicat de sacramento pœnitentiaæ tamen

tamen idem est iudicium de ministro aliorum sacramentorum per ea quae ante diximus.

R. *sponsio.*

DE iure tenetur ^(a) pastor, in cuius parochia ipsa aula Imperatoris vel Regum sita est, quia quoad sacramenta immediate illi parochiae subditi sunt: deficiente pastore tenetur Episcopus diocesis, in qua quaeque aula sita est: verum quia ex antiquissima consuetudine solent recipere sacramenta a suis sacellanis, tenebitur illis ministrare Sacellanus prout ad id electus & obligatus fuerit, ut ante diximus.

Dices: Nulla consuetudine ^(b) introdit ^{b. de pœn. &c.} ci potest ut absq; licentia proprii sacerdotis remiss. c. 2. poscit aliquis sibi eligere confessorem, ne lib. 6. mo ergo poterit obligari saltem ad confessionem excipiendam ^{c. 2.} præter proprium sacerdotem:

R. ^{b.} In hoc tempore Imperatorem & Reges, vel habere priuilegium eligendi Capellatum, vel talitem ^(c) accedere tacitum Summi Pontificis & Episcoporum consensum.

<sup>c. d. Palud. &c.
Hostien. supr.</sup>

F Q V A E